

בבא מציעא קיב

ויקרא פרק יט (שכירות יום)

(יג) לא תעשק את רעך ולא תגזל לא תלין פעלת שכיר אתך עד בקר :

דברים פרק כד (שכירות לילה)

(יד) לא תעשק שכיר עני ואביון מאחיד או מגרד אשר בארץ בשעריך :
(טו) ביומו תתן שכרו ולא תבוא עליו השמש כי עני הוא ואליו הוא נשא את נפשו ולא יקרא עליך אל ה' והיה בדך חטא :

ר' יוסי ברבי יהודה	תנא קמא	משנתינו והנא דבי ר' ישמעאל	
לא תעשק (שכירות לילה)	כיומו תתן שכרו (שכירות לילה) לא תלין (שכירות יום)	כיומו תתן שכרו (שכירות לילה) לא תלין (שכירות יום)	שכר בהמה או כלים
כיומו תתן שכרו (שכירות לילה)	כיומו תתן שכרו (שכירות לילה) לא תלין (שכירות יום)	כיומו תתן שכרו (שכירות לילה)	גר תושב
אין לו גזירה שוה לא תכא עליו השמש כי עני הוא מי שהן באין לידי עניות ועשירות, יצאו בהמה וכלים שאינן באין לידי עניות ועשירות	גזירה שוה שכי שכי		מאי טעמא

קושי על ר' יוסי : נהי דלא גמר שכיר שכיר, בהמה וכלים משום ביומו תתן שכרו נמי נחייב! (בגלל שכל הדרשות לכלול בהמה וכלים מהפסוקים של שכירות לילה)

תנא קמא במשנתינו	תנא קמא - מאחיד	ר' יוסי ברי יהודה	
	להקדים עני לעשיר	מי שהן באין לידי עניות ועשירות, יצאו בהמה וכלים שאינן באין לידי עניות ועשירות	לא תכא עליו השמש כי עני הוא
	להקדים עני לאביון	להקדים עני לעשיר	לא תעשק שכי עני ואביון
כל שפעולתו אתך		אפילו לא שכרו אלא לבצור לו אשכול אחד של ענבים - עובר משום בל תלין	לא תלין פעלת שכי אתך עד בקר
רעך ולא גר תושב	רעך ולא נכרי- חד למשרא עושקו		רעך
	ולא עכו"ם - חד למשרא גזלו.		מאחיד
דבר המוסר נפשו עליו		1. מפני מה עלה זה בכבש ונתלה באילן ומסר את עצמו למיתה - לא על שכרו? 2. כל הכובש שכר שכיר כאילו נוטל נפשו ממנו	ואליו הוא נשא את נפשו